

Գևորգ ԼՏԻՆ

Ձյու՛ն է գալիս

Ձյու՛ն է գալիս,
Եվ մի աղջիկ ,մայթում խավար,
Քայլու՛ն է ու անձայն լալի՛ս...

Ինչու՞ է նա այդպես լալի՛ս...
Ու մոլորված գնում-գալի՛ս,
Նոր տարվա օ՛րն այս խանդավառ.

Գուցե նրա հե՛րթն է գալիս
Ջգալու՛, որ կյանքը, ավա՛ղ,
Հաճախ նաև... վի՛շտ է տալիս.

Դրա համար էլ նա՛ լալի՛ս,
Ձյունն ու արցունքը կո՛ւլ տալիս ,
Դեզերո՛ւմ է մայթում խավար.

Եվ կարծում է հավանորեն,
Թե էլ չի՛ գա բախտը նորեն
Եվ...անցե՛լ է անդառնալի...

Որտեղի՛ց այդ գիժն իմանա,
Որ ամե՛ն ինչ, այս ձյան նման,
Գալիս է, որ հալվի՛- գնա՛,

Եվ գո՛ր է նա այդպես լալիս...

Ձյու՛ն է գալիս...